

Nr 237.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § 4:o), 8:o), 9:o), 11:o och 14:o) i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt; given Stockholms slott den 22 mars 1927.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § 4:o), 8:o), 9:o), 11:o) och 14:o) i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF

Johan C. W. Thyren.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 2 § 4:o), 8:o), 9:o), 11:o) och 14:o) i lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Med upphävande av lagen den 18 juni 1926 (nr 339) om ändrad lydelse av 2 § 11:o) i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt förordnas härigenom, att 2 § 4:o), 8:o), 9:o), 11:o) och 14:o) i sistnämnda lag — av vilka lagrum 4:o) senast ändrats genom lag den 6 juni 1925 (nr 180), 8:o) genom lag den 20 juni 1924 (nr 259), 9:o) genom lag den 4 juni 1926 (nr 198) och 14:o) genom lag den 22 juni 1923 (nr 480) — skola, sistnämnda fyra lagrum i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

4:o) mål om avlöningsförmåner — — — — överenskommelser;
 mål om ersättning — — — — kläder;
 mål om annan ersättning — — — — riksförsäkringsanstalten;
 mål om sådant bidrag eller understöd av statsmedel, som statskontoret, tillsynsmyndigheten över registrerade understödsföreningar eller Konungens befallningshavande enligt gällande författningar må bevilja eller skall på rekvisition utbetala;

8:o) mål om rust- och rotehållare — — — — roteringsverket;
 mål om hemmans — — — — skyldigheter;
 mål om anläggning, indragning eller förändring av allmänna vägar och ödebygdsvägar, av broar och färjor därå, om deras underhåll sommar- och vintertiden, om vägdelning, om rätt att hava stängsel, byggnad, upplag, skyltar och dylikt utmed väg eller att därå hava grind, om tid för grindns öppenhållande, om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet;
 mål — — — — — skjutsväsendet;
 mål om allmän flottled — — — — — begagnande;
 mål om strömrrensningar — — — — — bidraga;
 mål om ordningen — — — — — tångtäkt.
 9:o) Mål om tillvaro — — — — — inrättning;
 mål om rätt för den, som annorledes än genom upplåtelse åtkommit besittningsrätt för obegränsad tid (åborätt) enligt lagen om upplåtelse under åbo-

rätt av viss jord, att varda antagen till åbo, om rätt för åbo att enligt samma lag inlösa fastighet;

mål om anläggning — — — — — nybyggen;

mål, huruvida jord — — — — — erläggas;

mål om villkor — — — — — upplåtas;

mål om — — — — — arrende;

11:o) mål om avgäld från avsöndrad fastighet, om fördelning av mantal eller utskylder mellan stamfastighet och avsöndrad lägenhet;

mål om tomtmätning;

mål om avstyckning enligt 5 kap. i lagen om fastighetsbildning i stad;

mål om avstyckning inom samhälle eller område, varom förmåles i 19 kap. 10 § andra stycket i lagen om delning av jord å landet;

mål, huruvida fastighet är av beskaffenhet att den må förvärfvas av bolag eller förening;

mål om undantag från tillämpningen av de om vissa jordbruksarrenden enligt lag gällande särskilda bestämmelser;

mål om rätt att för visst ändamål taga i anspråk brukningsdel, med avseende varå lagen angående uppsikt å vissa jordbruk äger tillämpning, eller att bortföra eller lämna utan underhåll byggnad å sådan brukningsdel;

mål om naturminnesmärkens fredande;

14:o) mål om — — — — — utmålsläggning;

mål om meddelande — — — — — modeller;

mål om anteckning — — — — — näringsyrke;

mål om registrering — — — — — skeppsmätning;

mål om anteckning — — — — — automobil;

mål om registrering — — — — — registrering;

mål om vägrat tillstånd — — — — — pensionat;

mål om beslut av tillsynsmyndigheten över registrerade understödsföreningar i andra fall än förut i denna paragraf angivits.

Denna lag träder i kraft: 11:o) första till och med femte samt åttonde punkterna den dag då lagen om delning av jord å landet träder i kraft, 11:o) sjätte punkten den 1 augusti 1927 och lagen i övrigt den 1 januari 1928.

Där i mål om avsöndring från fastighet under enskild äganderätt eller stadsgad åborätt eller om tillstånd till ägostyckning talan jämlikt äldre lag fullföljes hos Konungen i statsdepartement, skall utan hinder av nya lagens ikraftträdande det tillkomma regeringsrätten att upptaga och avgöra besvären.

Där i mål, som angår sjukkassa, å vilken lagen den 4 juli 1910 (nr 77 s. 1) om sjukkassor äger tillämpning, talan mot beslut av den i nämnda lag omfördälda tillsynsmyndigheten fullföljes hos Konungen, skall det jämväl efter den 1 januari 1928 tillkomma regeringsrätten att upptaga och avgöra besvären.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 4 mars 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, Ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med cheferna för social-, kommunikations- och jordbruksdepartementen anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Thyren:

»Vissa mål rörande tillämpningen av en vid föregående års riksdag antagen lag ävensom av några lagar, som genom propositioner förelagts eller komma att föreläggas innevarande års riksdag, hava synts böra tillhöra regeringsrättens upptagande och avgörande. Med anledning härav har jag låtit inom justitiedepartementet upprätta förslag till lag om ändrad lydelse av vissa moment i 2 § i lagen om Kungl. Maj:ts regeringsrätt. Jag anhåller nu att få anmäla detta lagförslag.

Enligt lagen den 4 juni 1926 (nr 189) om upplåtelse under åborätt av viss jord må klagan ej föras över beslut, varigenom länsstyrelse vid upplåtelse av åborätt vägrat antaga sökande till åbo. Anser åter någon sin rätt vara förnärad genom beslut, som i annat fall jämlikt lagen meddelats av länsstyrelsen och mot vilket klagan icke bör föras på sätt i utskönningslagen föreskrives, äger han däröver hos Kungl. Maj:t i vederbörande statsdepartement anföra besvär i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad. I anslutning härtill infördes i 2 § 9:o regeringsrättslagen föreskrift därom, att besvär i mål om rätt för den, som annorledes än genom upplåtelse åtkommit besittningsrätt för obegränsad tid (åborätt) enligt åborättslagen, att varda antagen till åbo skola tillhöra regeringsrättens upptagande och avgörande. Emellertid har i åborättslagen i enlighet med riksdagens beslut införts ett stadgande, vartill motsvarighet saknades i propositionen, av den innebörd, att åbo, som fullgjort honom åliggande skyldigheter, skall äga efter utgången av första avgäldstiden inlösa fastigheten, där ej vid åborättens upplåtande gjorts annat förbehåll, samt att åbo, som vill inlösa fastigheten, skall därom göra ansökan hos länsstyrelsen. Detta nya stadgande har upptagits i lagens 33 §. I utlåtande över det av riksdagen antagna förslaget, så vitt det skilde sig från propositionen, erinrade lagrådet, att då besvär över länsstyrelses beslut i fråga, som avsåges i 33 §, syntes på grund av sakens beskaffenhet böra tillhöra regeringsrättens upptagande och

avgörande, härav påkallat tillägg borde göras till lagen om regeringsrätten. I det nu upprättade lagförslaget har detta tillägg upptagits i nionde momentet.

Vid framläggande av de förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1907 (nr 36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom och till lag angående uppsikt å vissa jordbruk, vilka nyligen genom propositioner nr 182 och 191 förelagts riksdagen till antagande, förutsatte jag, att besvär över Konungens befallningshavandes beslut i ärenden, som avses i 53 § i den förra lagen och 14 § i den senare lagen, skulle tillhöra regeringsrättens prövning, ehuru förslag därom fick anstå för att behandlas i samband med övriga ändringar i lagen om regeringsrätten. I det lagförslag, jag nu framlägger, hava bestämmelser härom intagits i lagen och fått plats i elfte momentet. Dessutom har stadgandet i samma moment angående mål om undantag från tillämpningen av de med avseende å arrende av viss jord å landet inom Norrland och Dalarne gällande särskilda bestämmelser underkastats en redaktionell jämkning i anledning därav, att i propositionen nr 182 till årets riksdag föreslagits, att den nuvarande s. k. norrländska arrendelagen skall erhålla rubriken 'lag om arrende av viss jord å landet inom Norrland, Dalarne och Värmland'.

På föredragning av chefen för socialdepartementet har Kungl. Maj:t till riksdagen avlåtit propositioner dels nr 113 med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 29 juni 1912 (nr 184) om understödsföreningar dels och nr 114 med förslag till förordning om erkända sjukkassor m. m. Förslagen innebära, att nu gällande lag den 4 juli 1910 (nr 77 s. 1) om sjukkassor skall upphöra att gälla samt att de genom nämnda lag reglerade föreningarna för sjukhjälp skola registreras enligt lagen om understödsföreningar. Förslagen förutsätta vidare, att bland föreningar, som registrerats enligt sistnämnda lag, skola, i enlighet med föreskrifter i förordningen, uttagas sådana, vilka anses lämpliga såsom bärare av en social sjukförsäkring. De sålunda uttagna föreningarna skola erhålla rätt till statsbidrag ävensom till att i sin firma använda ordet 'sjukkassa'. Genom denna lagstiftning skulle 'sjukkassa' upphöra att vara ett särskilt privaträttsligt begrepp; de nya sjuk-kassorna bliva allenast en underavdelning av den i sådant hänseende enhetliga gruppen 'understödsföreningar'.

Den sålunda föreslagna omorganisationen av det statsunderstödda sjuk-kasseväsendet torde påkalla en ändring i lagen om regeringsrätten. Enligt gällande sjukkasselag (80 §) handhaves registrering och tillsyn å sjukkassor av en för hela riket gemensam tillsynsmyndighet, om vilkens organisation och verksamhet Kungl. Maj:t förordnar (95 §). Enahanda bestämmelser gälla för understödsföreningar (69 och 84 §§ understödsföreningslagen). Tillsynsmyndighet för båda slagen av föreningar är f. n. socialstyrelsen (kungörelser den 31 dec. 1921, nr 769, och den 8 nov. 1912, nr 304). Tillsynsmyndigheten har enligt båda lagarna, utom att handlägga registreringsfrågor, huvudsakligen att tillse, att kassor och föreningar efterleva lag och stadgar — beträffande sjukkassor även att verksamheten utövas på ett ändamålsenligt sätt.

Brister något härutinnan, kan rättelse påkallas och, därest sådan ej sker, åtgärder vidtagas för att få kassan eller föreningen att träda i likvidation. Tillsynsmyndigheten över sjukkasseväsendet har även att handlägga statsbidragsfrågor (kungörelse den 31 dec. 1921, nr 845). Enligt båda lagarna få besvär över tillsynsmyndighetens beslut föras hos Kungl. Maj:t.

Enligt 2 § 4:o) i regeringsrättslagen höra till regeringsrättens upptagande besvär i mål om sådant bidrag eller understöd av statsmedel, som tillsynsmyndigheten över sjukkasseväsendet enligt gällande författningar må bevilja eller skall på rekvisition utbetala, samt enligt 14:o) besvär i mål om anteckning i föreningsregister — alltså även i sjukkasse- och understödsföreningsregister — samt i mål om beslut av tillsynsmyndigheten över sjukkasseväsendet i andra fall — däremot ej i mål angående beslut av tillsynsmyndigheten för *understödsföreningar*. De nämnda särskilda bestämmelserna rörande beslut av tillsynsmyndigheten för sjukkasseväsendet infördes i regeringsrättslagen genom lag den 4 juli 1913. I motiven till denna lag (prop. nr 287 vid 1913 års riksdag sid. 9) anfördes, att vissa av de beslut, som därigenom underställdes regeringsrättens prövning, ej kunde bedömas enbart från rättslig synpunkt, utan att även frågan om deras ändamålsenlighet måste prövas. Emellertid hade det ur enkelhetens och överskådlighetens synpunkt ansetts riktigast, att besvär rörande alla slags beslut av tillsynsmyndigheten överlämnades till regeringsrätten.

Därest den föreslagna nya lagstiftningen rörande sjukkasseväsendet kommer till stånd och sjukkassorna sålunda skola registreras enligt understödsföreningslagen, bliva de underkastade den i nämnda lag angivna tillsynsmyndigheten i fråga om registrering samt kontroll över att lagen och stadgarna efterlevas. Förslaget till förordning om erkända sjukkassor innehåller visserligen bestämmelser om en särskild, ytterligare kontroll över de statsunderstödda sjukkassorna. Då det emellertid uppenbarligen är lämpligt, att denna *extra* kontroll — liksom ock handläggningen av statsbidragsspörsmål — utövas av samma myndighet, som har den *allmänna* kontrollen om hand, stadgar förslaget, att förstnämnda kontroll skall utövas av den i lagen om understödsföreningar föreskrivna tillsynsmyndigheten. Någon särskild tillsynsmyndighet över sjukkasseväsendet kommer alltså icke att finnas. Enär gällande regler om handläggning av besvär i ifrågavarande mål synas böra upprätthållas, torde följaktligen uttrycket 'tillsynsmyndigheten över sjukkasseväsendet' i angivna moment i regeringsrättslagen lämpligen böra utbytas mot 'tillsynsmyndigheten över registrerade understödsföreningar'. Detta kommer visserligen att medföra en viss mindre utvidgning av regeringsrättens åligganden, i det att även kontrollen över andra understödsföreningar än sjukkassor kommer att bliva underkastad dess prövning. Då denna kontroll, som ju allenast avser föreningarnas efterlevande av lag och stadgar, snarare kan utövas från rättslig synpunkt än den hittillsvarande kontrollen över sjukkassor, vilken som nyss nämnts avser jämväl att verksamheten utövas på ett ändamålsenligt sätt, torde detta ej böra möta betänklighet.

Enligt förslaget till lag om ändring i understödsföreningslagen kunna sjuk-

kassor under en övergångstid av fyra år eller till den 1 januari 1932 fortfarande vara underkastade sjukkasselagens bestämmelser och följaktligen kontroll av den däri angivna tillsynsmyndigheten. Även efter nämnda dag torde denna myndighet få pröva vissa frågor rörande avveckling av de hittills bestående förhållandena. En motsvarande övergångsbestämmelse till den nu av mig föreslagna lagändringen blir alltså erforderlig.

Kungl. Maj:t har denna dag, efter föredragning av chefen för kommunikationsdepartementet, förordnat, att lagrådets utlåtande skall inhämtas över upprättat förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 23 oktober 1891 (nr 68) angående väghållningsbesvärets utgörande på landet. Enligt 67 § 2 mom. i nämnda lag må i närheten av väg ej förekomma stängsel, som förorsakar snösamling på vägen, dock att stängsel, som tillkommit före lagens ikraftträdande eller som allenast på grund av vägs omläggning eller annan därmed jämförlig omständighet skulle komma att falla under nämnda förbud, må bibehållas, där ej vid vägsyn föreskrives skyldighet för vederbörande jordägare att utbyta stängslet mot sådant stängsel, som ej föranleder snösamling. I samma lagrum stadgas tillika, att, där dylikt utbyte föreskrives, jordägaren äger ur vägkassan njuta skälig ersättning för skadan med belopp, som av synemännen bestämmes. I 80 § föreskrives, att, där den, som erhållit föreläggande enligt 67 § 2 mom., ej åtnöjes därmed eller där vägstyrelse är missnöjd med dylikt föreläggande, varigenom ersättningsskyldighet ålagts vägkassan, klagan över beslutet må föras hos Konungens befallningshavande. Över Konungens befallningshavandes beslut må klagan föras i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet är stadgad. Då regeringsrätten redan nu skall pröva vissa slag av vägmål, vilka röra tillämpning av föreskrifter i ändamål att underlätta vägs underhåll, torde jämväl nu omförmälda mål böra hänvisas till fullföljd hos regeringsrätten. Bestämmelse härom har införts under åttonde momentet i 2 §.»

Föredraganden uppläser härefter förenämnda förslag till *lag om ändrad lydelse av 2 § 4:o, 8:o, 9:o, 11:o och 14:o i lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt* av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det ändamål, som i § 87 regeringsformen omförmäles, inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 2 § 4:o, 8:o, 9:o, 11:o och 14:o i lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Härigenom förordnas, att 2 § 4:o, 8:o, 9:o, 11:o och 14:o i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt skola — 4:o i dess lydelse enligt lagen den 6 juni 1925 (nr 180), 8:o i dess lydelse enligt lagen den 20 juni 1924 (nr 259), 9:o i dess lydelse enligt lagen den 4 juni 1926 (nr 198) och 14:o i dess lydelse enligt lagen den 22 juni 1920 (nr 480) samt i nedan angivna delar — erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

4:o) mål om avlöningsförmåner — — — — — överenskommelser;
 mål om ersättning — — — — — kläder;
 mål om annan ersättning — — — — — riksförsäkringsanstalten;
 mål om sådant bidrag eller understöd av statsmedel, som statskontoret, tillsynsmyndigheten över registrerade understödsföreningar eller Konungens befallningshavande enligt gällande författningar må bevilja eller skall på rekvisition utbetala;

8:o) mål om rust- och rotehållares — — — — — roteringsverket;
 mål om hemmans — — — — — skyldigheter;
 mål om anläggning, indragning eller förändring av allmänna vägar och ödebygdsvägar, av broar och färjor därå, om deras underhåll sommar- och vintertiden, om vägdelning, om rätt att hava stängsel, byggnad, upplag, skyltar och dylikt utmed väg eller att därå hava grind, om tid för grinds öppenhållande, om bredden av hjulringar å arbetsåkdon på landet;
 mål — — — — — skjutsväsendet;
 mål om allmän flottled — — — — — begagnande;
 mål om strömrensningar — — — — — bidraga;
 mål om ordningen — — — — — tångtäkt.

9:o) mål om tillvaro — — — — — inrättning;
 mål enligt lagen om upplåtelse under åborätt av viss jord om rätt för den, som annorledes än genom upplåtelse åtkommit besittningsrätt för obegränsad tid (åborätt), att varda antagen till åbo och om rätt för åbo att inlösa fastighet;
 mål om anläggning — — — — — nybyggen;

mål, huruvida jord — — — — — erläggas;
 mål om villkor — — — — — upplåtas;
 mål om — — — — — arrende;

11:o) mål om avgäld från avsöndrad lägenhet, om fördelning av mantal eller utskylder mellan stamfastighet och avsöndrad lägenhet;

mål om tomtmätning;

mål om avstyckning enligt 5 kap. i lagen om fastighetsbildning i stad;

mål om avstyckning inom samhälle eller område, varom förmåles i 19 kap.

10 § andra stycket i lagen om delning av jord å landet;

mål, huruvida fastighet är av beskaffenhet att den må förvärfvas av bolag eller förening;

mål om undantag från tillämpningen av de om jordbruksarrenden under bolag och med dem likställda jordägare, om jordbruksarrenden under fideikommiss eller om vissa andra jordbruksarrenden eller med avseende å arrende av viss jord å landet inom Norrland, Dalarne och Värmland gällande särskilda bestämmelser;

mål om rätt att för visst ändamål taga i anspråk brukningsdel, med avseende varå lagen angående uppsikt å vissa jordbruk äger tillämpning, eller att bortföra eller lämna utan underhåll byggnad å sådan brukningsdel;

mål om naturminnesmärkens fredande;

14:o) mål om — — — — — utmålsläggning;

mål om meddelande — — — — — modeller;

mål om anteckning — — — — — näringsyrke;

mål om registrering — — — — — skeppsmätning;

mål om anteckning — — — — — automobil;

mål om registrering — — — — — registrering;

mål om vägrat tillstånd — — — — — pensionat;

mål om beslut av tillsynsmyndigheten över registrerade understödsföreningar i andra fall än förut i denna paragraf angivits.

Denna lag träder i kraft: 11:o) första till och med femte samt åttonde punkterna den dag då lagen om delning av jord å landet träder i kraft, 11:o) sjätte punkten den 1 augusti 1927 och lagen i övrigt den 1 januari 1928.

Där i mål om avsöndring från fastighet under enskild äganderätt eller stadsgad åborätt eller om tillstånd till ägostyckning talan jämlikt äldre lag fullföljes hos Konungen i statsdepartement, skall utan hinder av nya lagens ikraftträdande det tillkomma regeringsrätten att upptaga och avgöra besvären.

Där i mål, som angår sjukkassa, å vilken lagen den 4 juli 1910 (nr 77 s. 1) om sjukkassor äger tillämpning, talan mot beslut av den i nämnda lag omfördälda tillsynsmyndigheten fullföljes hos Konungen, skall det jämväl efter den 1 januari 1928 tillkomma regeringsrätten att upptaga och avgöra besvären.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 21 mars 1927.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet VON SETH,
justitierådet WEDBERG,
regeringsrådet PLANTING-GYLLENBÅGA,
justitierådet ALEXANDERSON.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 4 mars 1927, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 2 § 4:o, 8:o, 9:o, 11:o och 14:o i lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av ledamoten å justitiedepartementets lagavdelning, hovrättsrådet G. Siljeström.

Lagrådet fann förslaget ej föranleda annan erinran, än att lagen den 18 juni 1926 om ändrad lydelse av 2 § 11:o), vilken lag ännu ej trätt i kraft och vars innehåll ingår i förslagets text till nämnda moment, syntes böra formligen upphävas genom den nya lagen.

Ur protokollet:

Oskar Adelsohn.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 22 mars 1927.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med cheferna för social-, kommunikations- och jordbruksdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Thyren, lagrådets den 21 mars 1927 avgivna utlåtande över det den 4 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 2 § 4:o), 8:o), 9:o), 11:o) och 14:o) i lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.*

Efter redogörelse för utlåtandet anför föredraganden, att i förslaget vidtagits den jämkning, varom lagrådet hemställt, ävensom vissa andra ändringar av redaktionell natur.

Föredraganden uppläser härefter det omarbetade förslaget samt hemställer, att detsamma måtte genom proposition förläggas innevarande års riksdag till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.